

Ενοριακές Καμπάνες

εφημερίδα των καθολικών ενοριών Σύρου

φύλλο 851

26 Φεβρουαρίου 2016

15ήμερη έκδοση · Έτος ίδρυσης 1966
Δ/ντής: π. Ιωάννης Μαραγκός

Οικονομία της κοινωνίας, Ηθική τράπεζα, Ευσπλαχνία:

Να δίνεις τροφή στους πεινασμένους, νερό στους διψασμένους, ενδύματα στους γυμνούς

Η ελεημοσύνη και η άμεση φιλανθρωπία είναι οι άμεσες και αναγκαίες «πρώτες βοήθειες» για να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα στις παραπάνω καταστάσεις. Η πολιτική και η οικονομία είναι τα εργαλεία με τα οποία εργαζόμενοι, σε βάθος χρόνου, μπορούμε να ελπίσουμε ότι θα μεταμορφώσουμε τις κοινωνικές καταστάσεις που γεννούν τις παρεκτροπές και δημιουργούν με μια λέξη τη φτώχεια.

Είναι πλέον κοινό μυστικό ότι στην πολιτική, δηλαδή στην από κοινού επιδίωξη μιας δίκαιης και ειρηνικής συμβίωσης για μια ευτυχισμένη συνύπαρξη των πολιτών, το πάνω χέρι έχει πάρει η οικονομία που σκοπό έχει τη ρύθμιση των συναλλαγών των ανθρώπων αλλά και των κοινωνικών ομάδων. Άρα λοιπόν πρέπει να γνωρίζει κάποιος από μέσα (‘εκ των έσω’) τον κόσμο της οικονομίας, των αγορών και των χρηματοπιστωτικών συστημάτων

προκειμένου να έχει τη δυνατότητα να ενεργεί για την οικοδόμηση του «κοινού καλού», διαφορετικά υπάρχει κίνδυνος να ηθικολογούμε αναποτελεσματικά επειδή, μη γνωρίζοντας τους μηχανισμούς που διέπουν τον κόσμο της οικονομίας και των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών, δεν θα μπορούμε να δημιουργήσουμε τέτοιες συνθήκες

ώστε οι ειδικοί(οικονομολόγοι, τραπεζίτες, επενδυτές κλπ.) να διατυπώσουν συγκεκριμένες και ευέλικτες μεθόδους, μοντέλα και θεωρίες οικονομικές που να θέτουν στο κέντρο τον άνθρωπο και την οικονομία στην υπηρεσία του, και όχι το κέρδος και μάλιστα το ακατάσχετο. Το ‘κοινό καλό’ πρέπει να είναι ο οδηγός σε κάθε δράση μας.

Τι είναι το κοινό καλό ;

Το κοινό καλό συγκεκριμενοποιείται στο σύνολο εκείνων των συνθηκών της κοινωνικής ζωής που επιτρέπουν και διευκολύνουν τους ανθρώπους, τις οικογένειες και τις συνενώσεις ατόμων, χωρών, εθνών να επιδιώξουν πληρέστερα την τελειότητα τους. (Β΄ Οικ. Σύνοδος Βατικανού «Χαρά και Ελπίς» 74)

Το κοινό καλό έχει τρεις βασικές συνιστώσες :

Α) Σεβασμός της αξιοπρέπειας του ανθρώπου: δηλαδή σεβασμό των απαραβίαστων και αναφαίρετων δικαιωμάτων του, της εξάσκησης της ελευθερίας του, συμπεριλαμβανομένης και της θρησκευτικής. Η κοινωνία πρέπει να παρέχει το δικαίωμα αλλά και τη δυνατότητα σε κάθε μέλος της να ανταποκρίνεται στην κλήση του. Το κοινό καλό της κοινότητας πρέ-

στη σελ. 4 στήλη 1

Ευσπλαχνία και αιμοδοσία

Ευσπλαχνίζομαι: στο λεξικό βρήκα ως εξήγηση τον όρο ‘ψυχοπονώ’. Σ’ εμένα όμως αρέσει περισσότερο το : «κάνω σπλάχνο μου, κλείνω κάποιον στα καλά μου ευ - σπλάχνα μου», όπως η μητέρα το παιδί, που του παρέχει τις καλύτερες συνθήκες για να ανθήσει η ζωή. Και μετά τη γέννα, μαζί με τον πατέρα το οδηγούν στο δρόμο της ελευθερίας, της υπευθυνότητας και της ωρίμανσης.

Η αιμοδοσία είναι άμεσα συνδεδεμένη με την ποιότητα της ζωής του πληθυσμού, του πληθυσίου. Είναι η χειροπιαστή δέσμευση του χριστιανού αλλά και του ανθρώπου καλής θελήσεως να συμβάλει αποφασιστικά στην καλύτερευση της ποιότητας της ζωής του πληθυσίου του, είτε τον αγαπά είτε δεν τον αγαπά. Λίγες φορές δωρίζει κάποιος για ένα συγκεκριμένο πρόσωπο, τις περισσότερες είναι για εκείνον που το έχει ανάγκη... μπορεί να είναι και αυτός που δεν αγαπώ ή εκείνος που με επιβουλεύεται .

Ο δωρητής αίματος δεν δωρίζει κάτι που του περισσεύει και που δεν του είναι πια χρήσιμο, το δωρίζει γιατί νοιάζεται, ενδιαφέρεται -και όχι αφηρημένα- σε εκείνον που συγκεκριμένα το έχει ανάγκη, ανεξάρτητα από το αν τον γνωρίζει. Είναι μια χειρονομία βαθειά ριζωμένη στο χριστιανικό πνεύμα. «Να είστε ευσπλαχνικοί όπως ο Θεός Πατέρας, που αγαπά δικαίους και άδικους». Για πολλούς η πράξη να δωρίσουν το αίμα τους δεν είναι ένας ακόμη τρόπος για να δηλώσουν έμπρακτα το : «αγάπα τον πληθυσμό σου όπως και τον εαυτόν σου», αλλά είναι και χειρονομία, ενεργό σύμβολο της επιθυμίας και της προσδοκίας για μια παγκόσμια χειρονομία-πράξη δωρεάς που ενώνει ανθρώπους, λαούς, θρησκείες και θεμελιώνει την ειρήνη.

Η δωρεά του αίματος κάνει πράξη αξίες που πρέπει να εμπνέουν και να εκφράζουν τον κάθε άνθρωπο: «ζωή, δωρεά, ανιδιοτέλεια, αλληλεγγύη».

Στο Ιωβηλαίο του έτους 2000 ο πάπας Ιωάννης Παύλος ο Β΄ είχε πει: «Δεν υπάρχει τίποτα το πιο προσωπικό από το αίμα σου. Κάτω από το φως του Χριστού να δωρίσεις στον αδελφό αυτό το ζωτικό στοιχείο, υπερβαίνει την απλή ανθρωπιστική πράξη».

Το 1959 ο αγ. Πάπας Ιωάννης 23ος, με την ευκαιρία μιας ακρόασης που είχε παραχωρήσει στην Ένωση των Εθελοντών Αιμοδοτών της Ιταλίας, τους είχε παραδώσει μια προσευχή «την προσευχή του αιμοδότη» που ο ίδιος είχε συνθέσει :

«Κύριε Ιησού Χριστέ Σωτήρα μας, Εσύ που είπες: «...σας βεβαιώνω πως αφού τα κάνετε αυτά για έναν από τους άσημους αδερφούς μου, σε μένα τα κάνετε» Μτ 25,40. Κοίταξε με ευμένεια σε παρακαλούμε την προσφορά που κάνουμε. Η αγωνία και ο πόνος των αδελφών μας ωθούν να δώσουμε λίγο από το αίμα μας, για να επιστρέψει το σφρίγος της ζωής σ’ αυτούς. Θέλουμε όμως αυτό το αίμα να είναι και μια δωρεά και σε σένα

που έδωσες το πολυτιμότερο αίμα σου για μας. Κατέστησε Κύριε τη ζωή μας καρποφόρα σε καλά έργα για το καλό το δικό μας, των συγγενών μας, των αγαπημένων μας, των αρρώστων, ενίσχυσε μας σ’ αυτή την θυσία ώστε να είναι πάντα γενναϊόδωρη, ταπεινή και σιωπηλή. Κάνε με την πίστη να ανακαλύπτουμε το Πρόσωπο σου στους αναγκασμένους και ενδεείς και γρήγορα και με προθυμία να σπεύδουμε να τους βοηθήσουμε. Έμπνεε και καθοδήγη τις πράξεις μας με τη φλόγα της αγάπης, έτσι ώστε αυτές, πραγματοποιημένες με την θεία σου Χάρη να φτάσουν στην τελειότη-

τα και να είναι πάντοτε ευάρεστες σε Σένα Ουράνιε Πατέρα. Αμήν»

Μερικά στατιστικά στοιχεία: ο Σύλλογος «εθελοντικής αιμοδοσία Σύρου» δημιουργήθηκε το 1971, έχει 750 τακτικά και 1050 επιτιμιά μέλη. Κάθε χρόνο προσφέρει μεταξύ των 700 και των 800 μονάδων αίματος, στο Νοσοκομείο Σύρου και σε Νοσοκομεία των Αθηνών. Στην Ελλάδα η εθελοντική αιμοδοσία καλύπτει περί τα 65% των αναγκών. Το αίμα μπορεί να δωρίζεται από το 18° έτος μέχρι και το 65° έτος. Οι γυναίκες 2 φορές και οι άνδρες μέχρι 4 φορές το χρόνο.

ΕΚ ΝΕΩΝ ΔΡΩΜΕΝΑ

“ΕΣΥ, ΕΛΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ ΜΕ”, ήταν το θέμα της Πανσυριανής Προσευχής για τις Ιερατικές και Μοναχικές κλήσεις, που πραγματοποιήθηκε στον Ι.Ν. Μάννα στις 21 Φεβρουαρίου 2016.

Μια στιγμή προσευχής, προετοιμασμένη από την Πανσυριανή Επιτροπή Νεοφιλίας, με τρόπο, λιτό, σαφές η προσευχή η μελέτη ο διάλογος η μελωδία και η μουσική

σε συνεχή εναλλαγή και αμφίδρομο.

Τα στάδια της ζωής ενός νέου που επιλέγει την ιερατική ζωή, ξεκινώντας από το πρώτο κάλεσμα, τη συνειδητοποίηση της κλήσης που του απευθύνει ο Θεός Πατέρας, την απόφαση να πάει στο Ιεροσπουδαστήριο, την ιερατική του χειροτονία καθώς και την ζωή ως εφημέριος σε μια ενοριακή κοινότητα ήταν τα “περάσματα”

Για το Ιωβιλαίο έτος της Θείας Ευσπλαχνίας

* **Κάθε Τετάρτη**, ο Σεβασμιότατος Φραγκίσκος, πρώην Επίσκοπός μας, θα τελεί τη θεία Λειτουργία στη Φανερωμένη. Μισή ώρα πριν τη θεία Λειτουργία θα βρίσκεται στη διάθεση των προσκυνητών για το Μυστήριο της Συμφιλίωσης (Εξομολογήσεις).

* **Κάθε Παρασκευή**, ο Σεβασμιότατος Φραγκίσκος θα βρίσκεται στη Φανερωμένη από τις 7.00 έως 8.00 μ.μ. για Πνευματική Καθοδήγηση και Εξομολογήσεις.

* **Κάθε Παρασκευή**, στον καθεδρικό μας ναό στην Άνω Σύρο, Άγιο Γεώργιοθα τελείται Θεία λειτουργία για τους Προσκυνητές και θα βρίσκεται εξομολόγος στη διάθεση των για το Μυστήριο της Συμφιλίωσης (Εξομολογήσεις).

ΜΑΡΤΙΟΣ

3 - ΠΕΜΠΤΗ - 1η Πέμπτη του μήνα: 6 μ.μ. Προσευχή για τις Κλήσεις στην Ιερατική και Μοναχική ζωή, στον Ι. Ν. Άγιου Παντελεήμονα, στο Φοίνικα, με ομιλία του Εφημερίου για την Ευσπλαχνία.

7 - ΔΕΥΤΕΡΑ - 6:30 μ.μ. 2η Πανσυριανή Συνάντηση με τις Παραβολές της Ευσπλαχνίας στο Ποιμαντικό Κέντρο “Άγιος Παύλος” στην Ποσειδωνία.

21 - ΔΕΥΤΕΡΑ - 5:30 μ.μ. Προσκύνημα Ενορίας Ευαγγελιστρίας στον Καθεδρικό Ναό στην Άνω Σύρο και Πέρασμα Αγίας Θύρας. Έναρξη από το ΠάνωΤέρμα.

28 - ΔΕΥΤΕΡΑ - 6μ.μ. Προσκύνημα Ενορίας Αγίου Σεβαστιανού στον Καθεδρικό Ναό στην Άνω Σύρο και Πέρασμα Αγίας Θύρας. Έναρξη από το ΠάνωΤέρμα.

15ήμερη έκδοση

Έτος ίδρυσης 1966

Δ/ντής: π. Ιωάννης Μαραγκός

Καλομενοπούλου & Ευαγγελιστρίας

84100 Σύρος

τηλ./fax: 22810 82318

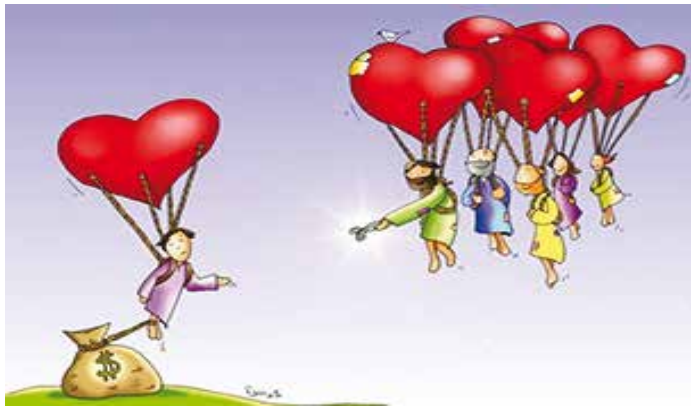
e-mail: enoriakes.kampanes@gmail.com

IBAN: GR09 0171 6730 0066 7313 6181 951

Επιταγές: Αντωνία Ρούσσου

Μάννα, Κουρούπι - 841 00 Σύρος

“ΕΣΥ, ΕΛΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ ΜΕ”

που μελετήσαμε σε αυτή τη προσευχή.

“Ανοίξτε τις πύλεις στο Χριστό. Τίποτα δε μας στερεί και όλη μας τα χαρίζει.”

Συμβαίνει εμείς να πιστεύουμε ότι θα στερηθούμε κάτι, επιλέγοντας την ιερατική ζωή, μπορεί να μην κάνουμε εμπι-

στούννη στο Θεό φοβούμενοι το πού θα μας οδηγήσει, αλλιώς είναι Εκείνος που μας καλεί επειδή μας αγαπά και μας αγαπά τόσο απόλυτα, που τελικά μάς χαρίζει πολύ περισσότερα, μάς δωρίζει την πραγματική και ουσιαστική ευτυχία μαζί Του. Εκείνος εκπληρώνει και τελειοποιεί όλες τις επιθυμίες που υπάρχουν στην καρδιά μας. Μην φοβάστε, νέοι!!! (Μαρτυρία ιερέα Σύρου)

ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΣΥΡΟΥ

Σας καλούν σε μία διάλεξη με θέμα **ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ**

«Μία πλήρης αλλαγή νοοτροπίας που καταλήγει στην κουλτούρα του να δίνουμε»

Τετάρτη 9 Μαρτίου 2016 στις 6 μ.μ.

στην <http://episkopisyrou.gr/> Καθολική Επισκοπή Σύρου

Γεωργίου Παπανδρέου 15, Ερμούπολη

Η παρουσίαση θα γίνει από

το José και Chantal GREVIN

μέλη του κινήματος των Φοκολάρι

και υπεύθυνοι της οικονομίας στη Γαλλία.

• Ανακοινώσεις - δωρεές •

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Ιωάννου Πρίντζη, τεσσαρακονθήμερο, στον Ε.Ν Ευαγγελιστρίας Ερμούπολη, Δευτέρα 29/2 στις 5,30μμ

Γεωργίου Δομ. Γαδ, ετήσιο, στον Ι.Ν Φανερωμένης, Δευτέρα 7/3, στις 5μμ.

Γεωργίου Μ. Φρέρη, ετήσιο στον Ε.Ν. Μεταστάσεως Πάγου, Τετάρτη 9/3, στις 5μμ

Ιωάννη Λεον. Ρούσσο, ετήσιο στον Ι.Ν Φανερωμένης, Τετάρτη 9/3, στις 5μμ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Η οικ. Αντώνιου Μαϊδιώτη, θεωρεί υποχρέωση της να ευχαριστήσει όλες και όλους που με κάθε τρόπο τους συμπαραστάθηκαν στην αρρώστια και στο πένθος του συζύγου και γονιού.

ΑΠΕΒΙΩΣΑΝ

Η Πετρίνα Βαμβακούρη, 90 ετών, στην Ερμούπολη στις 3/2

Η Λουκία Ν. Σαλάχα, ετών 94 στη Βάρη στις 4/2/16

Ο Ιάκωβος Βαρθαλίτης, 93 ετών, στην Ερμούπολη στις 5/2

Ο Δημήτριος Αντ. Ρούσσο, ετών 87 στη Βάρη. στις 5/2

Ο Γεώργιος Λ. Δαμιανός, ετών 71 στη Βάρη στις 8/2.

Η Καρμέλα Δημ. Καπέλλη, ετών 91 στην Ερμούπολη στις 18/2

Η Καρμέλλα Δαλεζου, ετών 98, στην Άνω Σύρο στις 12/2

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΗΝ «ΚΑΤ ΟΙΚΟΝ ΝΟΣΗΛΕΙΑ ΣΥΡΟΥ»

Εις μνήμη

Αννέτας Δ.Βακονδίου τα αδέρφια της Μάρκος και Μαρία Βακονδίου, Καρμέλλα και Δημ. Φρέρης, Αντωνία και Πέτρος Μαραγκός η 100 ευρώ αντί στεφάνου.

Αννέτας Δ.Βακονδίου η κ.Ρούσσου Ανδριάνα 30 ευρώ αντι στεφάνου

Της μητέρας των Ελπίδας Κρητικού, η οικ. Στεφάνου Κρητικού 50

Της μητέρας των Ελπίδας Κρητικού, η οικ. Γεωργίου Κρητικού 50.

Ιωάννη Πρίντζη η οικ. Αντωνίου Πρίντζη 50

Δημητρίου Αντ. Ρούσσου η οικ. Δημητρίου ΓΑΔ αντί στεφάνου 30

Αννέτας Δημ.Βακονδίου η οικ. Δημητρίου ΓΑΔ αντί στεφάνου 30.

Το Δ.Σ. ευχαριστεί τους ΔΩΡΗΤΑΣ **ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ**

“**ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΣΥΡΟΥ**” Ο Σύλλογος Πελοποννησίων Σύρου “Ο ΓΕΡΟΣ ΤΟΥ ΜΩΡΙΑ», 150.

Ο Ιωάννης Νικ. Χαθαβαζής 25

Εις μνήμη

Μαρίας Δελιγιάννη, αντί στεφάνου, από Σπύρο και Αικατερίνη Δαφερέρα, 100

Πέτρου Ι. Δαλεζου, οι Δαμιανός και Άννα Πρίντζη, 30,

Πέτρου Ι Δαλεζου, από τα ανίψια, Ιωσήφ και Θηρεσία Δαλεζου, Γεώργιος και Στεφίλα Καπέλλη, από 20

ΓΙΑ ΕΝΟΡΙΑΚΕΣ ΚΑΜΠΑΝΕΣ

Ρούσσο Ιωσήφ, 10

Καρβώνης Πέτρος 30

Ανώυμη Ερμούπολης, 10

Άντα Σαγκινέτου, 30

Αγγέλου Στεφάνου, συζ.Μαρία 20

ΔΩΡΕΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ,

Αντωνίου Ιωαν. Ρούσσου, η οικ. Αποστ. Βαρθαλίτη στις Ενοριακές Καμπάνες 10

Αντωνίου Μαϊδιώτη, τα ξαδέλφια του, στο κοιμητήριο Γαλήσσα, 50

Φραγκίσκος Δημ. Παλαιολόγου, η οικογένεια Βενεδίκτου-Ελπίδας Σαγκινέτου στην Κάρπας Μάννα 50

Νικολάου Δουράτσου (3η επέτειος), η Μητέρα του Νικολέττα στην Κάρπας Σύρου 50

Γεωργίου Λ. Δαμιανού η Ελπίδα και Λεονάρδος Δαμιανού αντί για στεφάνι σε αναγκασμένη οικογένεια 50.

Καρμέλας Δαλεζου η οικογένεια Μαρίας Ραουζαίου στην Κάρπας Αγ. Σεβαστιανού 390

Γ' κύκλος 8η Τακτική Κυριακή Λκ. 6,39-45.

Μην προσέχεις μόνο το σκουπιδάκι του αήλου

Ο Ιησούς, με τρεις σύντομες παραβολές και μια προτροπή, συνεχίζει τη μύηση των μαθητών του στο νόημα που θέλει να δώσει στη ζωή τους, ώστε και εκείνοι με την σειρά τους να μετέχουν στην προώθηση της Βασιλείας του Θεού μέσα στο κόσμο, τώρα δίπλα στον Ιησού στη συνέχεια στην θέση του Ιησού και με την έμπνευση του Αγ. Πνεύματος.

Από το κατά Λουκά 'Αγιο ευαγγέλιο

Ο Ιησούς δεν είναι κάποιος καθηγητής που παραδίδει γνώσεις σε μαθητές, οι οποίοι, από αγάπη για τη μόρφωση και αποβλέποντας στον βιοπορισμό μπήκαν κάτω από την καθοδήγηση του. Ένας τέτοιος καθηγητής δεν μετέχει στην ζωή του μαθητή, μπορεί βέβαια να επηρεάσει την ζωή του μαθητή, αλλά αυτός δεν είναι ο σκοπός του. Ο Ιησούς είναι δάσκαλος που διδάσκει τους μαθητές που εκείνος διάλεξε και τους μυσεί στη διδασκαλία

και τη ζωή του, αυτός είναι ο σκοπός του. Περισσότερο από τα λόγια, τους διδάσκει μοιραζόμενος τη ζωή μαζί τους και με την συνέπεια της ζωής του. Μαθητής του Ιησού, με την σειρά του είναι εκείνος που με τη ζωή του δίνει μαρτυρία, για την ζωή με τον Ιησού την οποία έζησε, ζώντας με συνέπεια σύμφωνα με την πίστη στην οποία μύηθηκε. Οπότε ο Ιησούς για τον μαθητή είναι ο Διδάσκαλος : α) παράδειγμα προς μίμηση, β) μετέχει ακόμη περισσότερο στην ίδια την ζωή του Ιησού και ταυτίζεται με αυτόν, και γ) η διδασκαλία την οποία ο μαθητής του Ιησού προσφέρει, είναι μαρτυρία η οποία μπορεί να μεταδώσει ένα νόημα και ένα τρόπο ζωής - εκείνης του Ιησού- και στην προσπάθεια του αυτή στηρίζεται, εμπνέεται και ζωογονείται από το Αγ. Πνεύμα.

Ο μαθητής του Χριστού, δεν πηγαίνει σε συνάντηση του αήλου με προκαταλήψεις αλλά με δημιου-

ργική διάθεση έτσι ώστε μαζί με τον αήλο να δημιουργήσει μια νέα ζωή και όχι να επιβάλλει τη δική του θέωση. Πηισιάζει τον αήλο για να τον ευαγγελίσει : να του προσφέρει την καλή είδηση και την αλήθεια της ζωής που από μια τέτοια αναγγελία απορρέει. Η μαρτυρία γι' αυτή την είδηση γίνεται με διαφάνεια και με συνέπεια των λόγων, της συμπεριφοράς και της στάσης ζωής.

Σε ένα κόσμο όπως το σημερινό, όπου υπάρχει πλήρης διαπληκτική κουβιτούρας θανάτου, (πόλεμοι, εκμετάλλευση, συσσώρευση του

πλούτου και εξουσίας στα χέρια λίγων ανεξάρτητα από το πθικό ή και το ανθρώπινο κόστος, διακίνηση όπλων και ουσιών, πθική ελαφρότητα στις εκτρώσεις, εύκολη και αναίτια βία, αδικία, ατομικιστικός εγωκεντρισμός κοκ.) και της κουβιτούρας της ζωής που εκφράζεται με την αληθιγγύη, τη δικαιοσύνη και την ειρήνη και τον αγώνα σε όλα τα παραπάνω, σε γενικές γραμμές είναι εύκολο να γνωρίζει και να αντιλαμβάνεται ο μαθητής στην πράξη πού να τοποθετηθεί. Το πρόβλημα έγκειται στην δυσκολία να εντοπιστεί το δένδρο που κάνει τους καλούς καρπούς, στην πραγματικά αποδοτική παρέμβαση, στην υπέρβαση του φόβου που παραλύει τη δράση. Αντί να επιμένουμε στις μεγάλες επεμβάσεις ή και παρεμβάσεις που θα εξαλειψουν τα κακώς κείμενα, ας αρχίσουμε να παραμερίζουμε τις μικρές καθημερινές κακιές, την αληθινοπεριφρόνηση, την έλλειψη αληθιγγύης, το να καταδικάζουμε τα αποτελέσματα αλλά να παραβλέπουμε και να μην αγγίζουμε τις αιτίες.

Γ' κύκλος 9η Τακτική Κυριακή Λκ. 7,1-10

Η πίστη του ξένου

Ο Ιησούς, με την ολοκλήρωση της διδασκαλίας του στην πεδιάδα της Γαλιλαίας ξεκινά ένα ταξίδι που θα τον φέρει στην Ιερουσαλήμ. Με το σημερινό κεφάλαιο ο Ευαγγελιστής Λουκάς, θέλει να δείξει πως παίρνει σάρκα και οστά η προτροπή του Ιησού : Να είστε λοιπόν σπλαχνικοί, όπως σπλαχνικός είναι κι ο Θεός Πατέρας σας, που είναι καλός ακόμα και με τους αχάριστους και τους κακούς, θα σας ανταμείψει με το πα-

ραπάνω και θα σας κάνει παιδιά του.»

Έτσι τη διδασκαλία που εξέθεσε, τώρα τη σφραγίζει με έργα ευσπλαχνίας, όπως θεραπείες και παροχή συγγνώμης. Τα θαύματα που ο Ιησούς ενεργεί είναι έργα ευσπλαχνίας που μαρτυρούν την έλευση του καινούργιου, της βασιλείας του Θεού στον κόσμο.

Στο σημερινό επεισόδιο εισακούς ένα ξένο, εκθειάζει την πίστη ενός εθνικού εκατόνταρχου

που μεσοβλαβεί και τον παρακαλεί για την αποκατάσταση της υγείας ενός κατώτερου του.

Από το κατά Λουκά 'Αγιο ευαγγέλιο

Στο επεισόδιο ο ευαγγελιστής, υπογραμμίζει:

α) Την ταπεινοφροσύνη και τον σεβασμό του Εκατόνταρχου, γνώστη της ιουδαϊκής θρησκείας στην οποία πρόκειται φιλικά, ο οποίος ζητά τη βοήθεια του Ιησού, μέσω τρίτων, γιατί δεν κρίνει τον εαυτόν του άξιο να τον πηισιάσει.

β) Ο Ιησούς Σωτήρας όθλων, εκτιμά την πίστη, την εμπιστοσύνη και την ταπεινοφροσύνη που δείχνει ο Εκατόνταρχος και πηγαίνει προς συνάντησή του. Με αυτό τον τρόπο αναγνωρίζει την ικανότητα όθλων, ανεξάρτητα από θρησκεία και έθνος να ανοιχτούν με εμπιστοσύνη στο Θεό.

γ) Χωρίς συμπόνια, χω-

ρίς συμμετοχή στο πόνο του αήλου δεν υπάρχει πραγματική αγάπη και αληθιγγύη. Πολλές συζητήσεις γίνονται στις μέρες μας για την απελευθέρωση των λαών από τη μέγγενη της φτώχειας. Πόσες όμως πράξεις συμμετοχής στον πόνο τους κάνουμε, με το να στερηθούμε εμείς για να ανασάνουν εκείνοι; Οι πρώτες βοήθειες που δίνονται, επιβάλλεται να δοθούν και είναι αναγκαίες. Τα 'δομικά προβλήματα' όμως, πώς τα αντιμετωπίζουμε ή τα λύνουμε;;

δ) Μια ακόμη διάσταση της ευσπλαχνίας του Θεού που μας αποκαλύπτει ο Ιησούς, είναι τα ανοιχτά μυαλά και η καθαρή καρδιά. Όλοι οι άνθρωποι είναι παιδιά του και έχουν την ικανότητα να ανοιχτούν με πίστη σε Κείνον. Ας σκεφτούμε, πώς εμείς κοιτάζουμε με καχυποψία όποιον δεν εί-

ναι σαν και μας ή δεν είναι μέλος της κοινότητάς μας, του χωριού μας, του έθνους μας, της εκκλησίας μας και ποιά μαρτυρία δίνουμε ;

Ε) Ο Ιησούς μας προτείνει ως παράδειγμα πίστης, όχι ένα ομοεθνή του, ένα «δικό του» μαθητή αλλά έναν εθνικό, έναν που του ζητά κάτι από αγάπη για κάποιον αήλο, έναν κατώτερο του, τον υπηρέτη του, και γιαχάρη του ταπεινώνεται μπροστά Του.

Ο Ιησούς δεν φοβάται να πάει ενάντια στην πλειοψηφία της κοινής γνώμης της εποχής του και των συμπατριωτών του, που δεν τον υπολόγιζε για τίποτα αν δεν γινόταν σαν και εκείνους, δηλαδή ιουδαίος. Δεν υιοθετεί τη γνώμη των πολλών, δεν μένει σιωπηλός,

Γ' κύκλος 10η Τακτική Κυριακή Λκ. 7, 11-17

Ευσπλαχνία: ο Θεός επισκέφθηκε το λαό του

Ο Ιησούς, αφού εξέθεσε τις κατευθυντήριες γραμμές σε σύνοψη της διδασκαλίας και του σκοπού της ύπαρξης του στις πεδιάδες τη Γαλιλαίας, έχει αρχίσει ένα ταξίδι προς την Ιερουσαλήμ. Τα επεισόδια που ο ευαγγελιστής Λουκάς μας παραθέτει στο 7ο κεφάλαιο περιγράφουν στην πράξη τί σημαίνει : « Να είστε λοιπόν σπλαχνικοί, όπως σπλαχνικός είναι κι ο Θεός Πατέρας σας».

Την περασμένη Κυριακή, στο πρώτο από τα τέσσερα επεισόδια, ανάδειξε την πίστη ενός «ξένου» που ζητά την σωτήρια παρέμβαση του Ιησού, όχι για τον εαυτόν του, αλλά για το δούλο του.

Τούτη την Κυριακή υπογραμμίζεται η επέμβαση του Ιησού για χάρη μιας μάνας χήρας, που χάρ-

νει και το μοναχογιό της που εκτός των αήλων είναι το τελευταίο στήριγμά της μέσα σε μια κοινωνία, όπως η ιουδαϊκή, όπου κάθε σιγουριά αλλά και η ίδια η υπόσταση της γυναίκας εξαρτιόταν απολύτως από τους άνδρες του σπιτιού.

Ανάγνωσμα από το κατά Λουκά 'Αγιο Ευαγγέλιο

Στην είσοδο του χωριού Ναϊν συναντιούνται δύο πομπές: εκείνη της ζωής που εισέρχεται, μπαίνει στο χωριό, και μια πομπή θανάτου που βγαίνει από το χωριό .

Όταν είδε τη χήρα ο Κύριος, τη σπλαχνίστηκε και της είπε: «Μην κηλας». Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση ο Ιησούς σταματά, την πηισιάζει. Ένοιωσε τον πόνο της, τον πήρε επάνω του, τον έκανε δικό του. Τη συμπόνεσε, τη σπλα-

χνίστηκε. Η ευσπλαχνία, η συμπόνια είναι η δύναμη που δίνει την ώθηση στον Ιησού να ενεργήσει, να μιλήσει.

Δεν είναι τόσο το «θαύμα» που μετρά όσο η ενέργεια του Ιησού που πηγάει από την ευσπλαχνία, μια ευσπλαχνία που είναι η αγάπη του Θεού του ίδιου. Ευσπλαχνία που σημαίνει: ενεργή καλοσύνη, εγγύτητα, προσωπική ενεργή και ανιδιοτελή δέσμευση προς όφελος του αήλου δηλαδή κάνω κάτι με όλη την καρδιά μου. Αυτά είναι που δημιουργούν ζωή, που αναγεννούν την ζωή.

Η συμπεριφορά του Ιησού δείχνει ένα δρόμο, μια πορεία και σε μας σήμερα που μπορεί να μην αναστήνουμε ανθρώπους αλλά που γίνεται καθημερινή άσκηση αληθιγγύης και ποιότητας ζωής. Που καθιστά το ευαγγέλιο πιστευ-

τό και εμπνέει αυτήν την αληθιγγύη νοοτροπίας και αναπροσανατολισμού της ζωής, που κάνει τους πολλούς να γίνουν αδελφοί και αδελφές και φορείς ελπίδας και ποιότητας ζωής.

Ο Ιησούς δεν παρουσιάζεται ως ο θαυματουργός που εντυπωσιάζει και επιβάλλεται. Ο λαός τον εκθαμβώνει και τον αποκαλεί με τούτα τα λόγια: «Μεγάλος προφήτης», έλεγαν, «εμφανίστηκε ανάμεσά μας!» και: «Ο Θεός ήρθε να σώσει το λαό του!» Η συγκεκριμένη δράση του Ιησού εκθαμβώνεται ως η φανέρωση της ευσπλαχνίας του Θεού προς χάρη εκείνων που υποφέρουν. Αποκαλύπτουν τη βασιλεία του στο λαό που κάλεσε που είναι ο ίδιος που εκείνος δημιούργησε.

από σελίδα 1 στήλη 4

Οικονομία της κοινωνίας

πει να είναι και το κοινό καλό του κάθε προσώπου και του όλου κάθε ανθρώπινης ύπαρξης : είναι σαν την κίνηση «του εκκρεμούς», το ένα ενόψει του άλλου. Και βεβαίως και τα δύο να είναι ενόψει του ύψιστου κοινού καλού που είναι ο Θεός.

Β) Κοινωνική ευημερία και ανάπτυξη της κοινωνικής ομάδας: δηλαδή η κοινωνία πρέπει να παρέχει ότι χρειάζεται ένα πρόσωπο για να έχει μια αξιοπρεπή ανθρώπινη ζωή : τροφή, ένδυση, υγεία, εργασία, στέγη, μόρφωση, πολιτισμό, δικαίωμα στο να δημιουργήσει οικογένεια, πραγματική ενημέρωση κοκ και μια δίκαιη συμμετοχή σ' αυτά τα αγαθά.

Γ) Ειρήνη : δηλαδή, σταθερότητα, ασφάλεια, δίκαιη και έννομη τάξη. Η εξουσία πρέπει να εγγυάται την ασφάλεια του κοινωνικού συνόλου και των προσώπων χωρίς παραχωρήσεις.

Θεμέλιος λίθος της οικονομίας είναι η συναλλαγή, δηλαδή η προσφορά και η ζήτηση αγαθών. Στα πλαίσια αυτά δημιουργήθηκε και αναπτύχθηκε το χρηματοπιστωτικό σύστημα προκειμένου με τη συνδρομή του να συναντηθούν η

προσφορά και η ζήτηση χρήματος. Είναι η γέφυρα μεταξύ εκείνου που θέλει να αξιοποιήσει την αποταμίευση του, καρπό του κόπου και της εργασίας του, και εκείνου που την έχει ανάγκη (την αποταμίευση κάποιου) προκειμένου να αναπτύξει, προς όφελος όλων, την επιχείρησή του και να προσφέρει θέσεις εργασίας και ευμάρεια.

Ηθική οικονομία στην προκειμένη περίπτωση είναι να γνωρίζουμε και να ελέγχουμε, στα όρια του δυνατού, την διαδρομή που κάνουν οι αποταμιεύσεις που επενδύθηκαν από άλλους ή από μας τους ίδιους. Αν κατευθύνονται για την χρηματοδότηση σχεδίων που είναι συμβατά με το κοινό καλό, αν δηλαδή δεν επενδύονται σε ρυπογόνες και καταστροφικές για το περιβάλλον δραστηριότητες, ή αν χρηματοδοτούν σχέδια ανάπτυξης και δημιουργίας θέσεων εργασίας, ή αν με τις αποταμιεύσεις αγοράζονται ομολόγα κρατών των οποίων οι κυβερνήσεις είναι ιδιαίτερα καταπιστευτικές και καταπατούν τα βασικά δικαιώματα του ανθρώπου ή εταιριών και κρατών που διασπείρουν οπλισμούς, κοκ. Η ατομική ευθύνη είναι μεγάλη αν κάποιος πριν

επενδύσει, δεν προχωρήσει στις απαραίτητες αξιολογήσεις και εκτιμήσεις δηλ. σε ελέγχους (σε ποιό οργανισμό τοποθετεί τις οικονομίες του, πως κατευθύνονται και πως επενδύονται τα χρήματα που συγκεντρώνονται κλπ.). Δεν πρέπει η μόνη φροντίδα κάποιου που επενδύει να είναι στο αν «οι αποδόσεις θα είναι υψηλές»... μην παραβλέπουμε ότι οι υψηλές αποδόσεις ενέχουν και μεγάλους κινδύνους απώλειας και του κεφαλαίου της αποταμιεύσής μας. Βέβαια ο πολύς κόσμος δεν είναι ειδικός χρειάζεται να εμπιστευτεί κάποιον χρηματοπιστωτικό σύμβουλο ή κάποια τράπεζα. Διαπιστώνεται λοιπόν η ανάγκη μιας πραγματικής εκπαίδευσης και ανάπτυξης ενός ελάχιστου κριτικού πνεύματος γύρω από τον περιορισμό των εξόδων και την αποταμίευση, της πρόνοιας όσον αφορά τη διασπορά των επενδύσεων για τον περιορισμό των κινδύνων κλπ.

Υπάρχει και ένα χρηματοπιστωτικό σύστημα που μοιάζει περισσότερο με τζόγο, με μόνο σκοπό την μεγιστοποίηση του κέρδους και με ένα κλικ σε κάποιο κομπιούτερ, τάμπλετ ή σμάρτφον μεταφέρονται τεράστια κεφάλαια ικανά να πτωχεύσουν

κράτη και επιχειρήσεις και να εξαθλιώσουν πληθυσμούς ολόκληρους. Ένα χρηματοπιστωτικό σύστημα που «παίζει, τζογάρει» με τα χρήματα τρίτων είναι μια παρεκτροπή, της οποίας τα καταστροφικά αποτελέσματα ζούμε στις μέρες μας.

Ηθική οικονομία ή εναλλακτική οικονομία

Από καιρό έχουν αρχίσει σοβαρές προσπάθειες εξανθρωπισμού της οικονομίας, των χρηματοπιστωτικών συστημάτων και των αγορών. Ο οικονομολόγος, που τιμήθηκε με το βραβείο Νόμπελ Amartya Sen, προώθησε την αντίληψη ότι δίπλα στην παραγωγή πλούτου, που είναι μια αξία βασική στην αγορά, πρέπει να προστεθεί και η αξία ευτυχίας που είναι κάτι διαφορετικό από την καλοπέραση και την ευμάρεια. Ένα πρόσωπο είναι περισσότερο πλούσιο από κάποιο άλλο όχι αν έχει παραπάνω αγαθά, αλλά όταν είναι ευτυχισμένο δηλαδή όταν έχει αποκτήσει μια καλύτερη ποιότητα ζωής. Η αγορά είναι πραγματική αγορά όταν δεν παράγει μόνο πλούτη αλλά ικανοποιεί και τις ηθικές αξίες και προσδοκίες των συναλλασσομένων προσώπων.

Στο επόμενο : Η ηθική επένδυση και η ηθική τράπεζα. **π.ιμ**

Η σοφία της σύνεσης

Έχει πει:

«Καθώς γερνάμε, και γινόμαστε σοφότεροι, συνειδητοποιούμε σιγά-σιγά ότι:

Ένα ρολόι των 300, δείχνει την ίδια ώρα με ένα ρολόι των 30;

Ένα πορτοφόλι των 300 χωράει τα ίδια χρήματα με ένα των 30;

Η μοναξιά σε ένα σπίτι 30 τ.μ. ή 300 τ.μ. είναι η ίδια.

Ελπίζω μια μέρα να συνειδητοποιήσεις ότι η εσωτερική σου ευτυχία δεν προέρχεται από τα υλικά πράγματα στον κόσμο.

Δεν έχει σημασία αν ταξιδεύεις σε πρώτη ή οικονομική θέση, και στις δυο περιπτώσεις θα βγεις από το αεροπλάνο και σε περίπτωση ατυχήματος...

Ελπίζω να συνειδητοποιήσεις ότι αληθινή ευτυχία είναι να έχεις φίλους και αδελφούς με τους οποίους μπορείς να μιλήσεις, να γελάσεις και να τραγουδήσεις.

Πέντε στοιχεία για την ευτυχία:

1. Μην μάθετε στα παιδιά σας να γίνουν πλούσιοι, μάθε τους να είναι ευτυχισμένοι, ώστε να δουν την αξία των πραγμάτων και όχι την τιμή τους.

2. Φάτε το φαγητό σας, σαν να είναι το φάρμακό σας, αλλιώς θα

πρέπει να παίρνετε το φάρμακο σας, σαν να είναι το φαγητό σας.

3. Όποιος σας αγαπάει δεν θα σας αφήσει ποτέ. Ακόμη κι αν έχει 100 λόγους για να το κάνει, θα βρει έναν λόγο για να μείνει.

4. Υπάρχει μεγάλη διαφορά στο να είναι κάποιος ένα ανθρωπινό και στο να είναι άνθρωπος. Πολύ λίγοι το καταλαβαίνουν.

5. Είστε αγαπημένος όταν γεννιέστε, και θα είστε όταν πεθαίνετε. Από εσάς εξαρτάται αν θα είστε και τον ενδιάμεσο χρόνο.

Οι έξι καλύτεροι γιατροί στον κόσμο:

Το φως του ήλιου, η ανάπαυση, η άσκηση, η διατροφή, η αυτοπεποίθηση και οι φίλοι. Διατηρείστε τους σε όλα τα στάδια της ζωής σας και απολαύστε μια υγιή ζωή».

Της Μαρίας Χούκλη

Τι μένει, αν κοσκινίσουμε γεγονότα και δηλώσεις, όλα όσα συμβαίνουν, όσα μας αφορούν, μας επηρεάζουν και διαμορφώνουν την εποχή μας; Το εδώ και τώρα της ελληνικής κοινωνίας αν επιχειρήσουμε να την συλλάβουμε ως ατμόσφαιρα, ως το πνεύμα του καιρού μας; Ποιο είναι με άλλα λόγια το ελληνικό Zeitgeist; Ο γερμανικός όρος αποδίδεται μόνο περιφραστικά, ωστόσο νιώθεις τι θέλει να πει.

Πολλοί πιστώνουν τη λέξη Zeitgeist στον Hegel, αλλά, σύμφωνα με το λεξικό όρων που καθιέρωσε ο εκπρόσωπος του γερμανικού ιδεαλισμού, ποτέ δεν την χρησιμοποίησε ακριβώς έτσι ο φιλόσοφος. Σ' ένα από τα έργα του υπήρχε η φράση «το πνεύμα του καιρού του –der Geist seiner Zeit».

Κανείς άνθρωπος, κατά τον Έγελο, δεν μπορεί να υπερβεί τον καιρό του. Το πνεύμα της εποχής του είναι και το δικό του πνεύμα. Η θεωρία του Hegel κλονιζόταν με εκείνη του σύγχρονου του Thomas Carlyle, που υποστήριζε ότι Ιστορία είναι το αποτέλεσμα των πράξεων ηρώων και ιδιοφυών. Ο συγκαρινός τους Tolstoy επίσης διαφώνησε με τον Σκοτσέζο φιλόσοφο, υποστηρίζοντας ότι η ηγεσία –η ικανότητα της διακυβέρνησης– είναι προϊόν των κοινωνικών συνθηκών κάθε εποχής. Κατά τον Ρώσο τιτάνα της λογοτεχνίας, κάθε ηγεσία διαμορφώνεται όχι από τα χαρακτηριστικά του φυσικού προσώπου, αλλά από κοινωνικούς παράγοντες του καιρού του τους οποίους, τις περισσότερες φορές, δεν μπορεί να ελέγξει.

Ελάτε τώρα να προσπαθήσουμε να ανιχνεύσουμε το ελληνικό Zeitgeist. Αν μας ορίζει ή το ορίζουμε. Ποια είναι η γενική πολιτική, πολιτιστική, πνευματική και ηθική διάθεση που κυριαρχεί στην κοινωνία μας και τις ομάδες που την συναπαρτίζουν; Δεν χρειάζονται σφυγμομετρήσεις της κοινής γνώμης για να διαπιστώσεις ότι η συντριπτική πλειονότητα των πολιτών βιώνει ένα αίσθημα ματαιώσης. Δεν

Το ελληνικό Zeitgeist

έχει να κάνει μόνο με την οικονομική κοριοποίηση της ζωής τους.

Υπάρχει μια αίσθηση εγκλωβισμού, ενός συνεχούς φαύλου κύκλου, θάμπτωσης ακόμη και η τοξικότητα του κοινωνικού αυτοματισμού. Σαν να ξέρεις ότι η λύση είναι κάπου γύρω, αλλά συνεχώς διαφεύγει. Σαν να θέλεις να βγεις από το κλουβί και να μην βρίσκεις την πόρτα. Ακόμη και όσοι την τελευταία χρονιά πίστεψαν ότι «ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός», οι περισσότεροι παίρνουν σιγά σιγά θέση στις στρατιές των απογοητευμένων. Το πνεύμα της εφαρμοζόμενης πολιτικής σε όλο το άνωμα, κατώτερο των περιστάσεων. Πολιτιστικά και πνευματικά η παραγωγή γίνεται πλέον κατά μόνας ή από ομάδες ομοίων στα κρυφά σχολεία των αποτραβηγμένων. Όσο για την ηθική συμβαδίζει με τη γενικότερη ατμόσφαιρα. Μαραγκιασμένη και φτηνή. Φέγγει σαν λιωμένο ύφασμα μόλις την σηκώσεις στο φως.

Η Ελλάδα του 2016 δεν έχει ταυτότητα. Η Ελλάδα του 2016 δεν ξέρει που να κοιτάξει, τι να πιστέψει, πώς και με ποιους να προσπαθήσει, προς τα πού να πάει, ποια είναι η ρωμαλέα ιδέα για την οποία αξίζει να αγωνιστεί. Δεν μπορεί να είναι η «Ανάπτυξη!». Καταλαβαίνω πως δει δηλητηριάζει και άνευ τούτων ουδέν εστί γενέσθαι των δεόντων. Αλλά έχετε την αίσθηση ότι αν ξαφνικά τρέξουν ποταμοί χρημάτων, θα αλλάξει το φρόνημα της ελληνικής κοινωνίας; Θα αλλάξει πολιτικά, πολιτιστικά, πνευματικά, ηθικά; Δεν έχω τη μορφωτική σκευή να κρίνω ποιος των τριών –Hegel, Carlyle ή Tolstoy– έχει δίκιο. Αλλά είμαι απολύτως πεπεισμένη ότι στο ελληνικό Zeitgeist υπάρχει κάτι πιο βαθύ που το λερώνει...

Liberal.gr

Τετάρτη 17 Φεβρουαρίου 2016